

עפ"ג 4324/01/23 - ניסים אלבז (אסיר) נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 4324-01-23 אלבז(אסיר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 217681\2022

בפני כבוד השופטים אלי אברבנאל, חיה זנדברג ומיכל שרביט
המערער ניסים אלבז (אסיר) ע"י ב"כ עוה"ד דותן דניאלי
נגד
המשיבה מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד יובל קידר, פרקליטות
מחוז ירושלים (פלילי)

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט ארנון איתן) מיום 23.11.2022 בת.פ. 56623-05-22.

1. המערער הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירה של התפרצות למקום מגורים לביצוע עבירה, בשל כך שביום 3.5.2022 בשעה 12:46 נכנס לדירתה של המתלוננת באמצעות מפתח הדירה שהגיע לידי בדרך שאינה ידועה. המערער נטל מהדירה שלושה מחשבים ניידים ותיק גב, כשהשווי המוערך של המחשבים הוא כ- 26,000 ₪.
2. בית משפט קמא קבע שמתחם העונש ההולם נע בין 10-24 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית, לרבות פיצוי לנפגע העבירה, והוסיף וקבע שהמערער נמצא בחלקו האמצעי של המתחם נוכח הודאתו בביצוע העבירה ומנגד נוכח עברו הפלילי המכביד הכולל ריצוי מאסרים רבים.
3. בהתאם לכך גזר בית משפט קמא את דינו של המערער ל-17 חודשי מאסר בפועל והורה על הפעלת מאסר מותנה של 5 חודשים שירוצה במצטבר, כך שבסך הכול על המערער לרצות 22 חודשי מאסר בפועל. עוד גזר בית משפט קמא על המערער מאסר מותנה ופיצוי למתלוננת.
4. על גזר דין זה הוגש הערעור הנוכחי, שהתמקד ברכיב המאסר בפועל.
5. לטענת ב"כ המערער, בית משפט קמא טעה בקביעת מתחם הענישה. לגישתו, הרף התחתון של מתחם העונש ההולם צריך היה להיות נמוך יותר, וכנגזרת מכך עונשו של המערער צריך היה להיות נמוך יותר. עוד טען ב"כ המערער כי לא היה מקום להורות על הצטברות מלאה של עונש המאסר המותנה, והצביע על נסיבותיו האישיות של המערער ועל הודאתו בביצוע העבירה שחסכה את הצורך בעדותה של המתלוננת.

6. מנגד, ב"כ המדינה ביקש לדחות את הערעור. לטענתו, המתחם שקבע בית משפט קמא מתון ומתחייב בבירור מפסיקת בית המשפט העליון. לגישתו, עונשו של המערער אף אמור היה להיות ברף העליון של מתחם העונש ההולם נוכח עברו הפלילי המכביד והמאסר המותנה בר-ההפעלה שהיה תלוי ועומד נגדו, ואשר לא הרתיעו מביצוע העבירה.

7. המערער טען במסגרת הדיון בערעור כי "אני יודע שאם בית משפט יקל עליי אני אוכל לעשות דברים טובים בעתיד" (עמ' 3 לפרוטוקול).

8. לאחר שמיעת טיעוני הצדדים, החלטנו לדחות את הערעור.

פסיקת בית המשפט העליון קובעת כי לא בנקל תתערב ערכאת הערעור בגזירת העונש על-ידי הדרגה הראשונה. כדברי כב' השופטת כנפי-שטייניץ בע"פ 1074/22 מוחסן נ' מדינת ישראל (20.7.2022):

"כידוע, מידת ההתערבות של ערכאת הערעור בגזר דין היא מצומצמת, ושמורה למקרים חריגים בלבד, שבהם גזר הדין מגלה סטייה ניכרת ממדיניות הענישה הנוהגת או כאשר נפלה טעות מהותית בגזר הדין" (שם, בפסקה 15 לפסק-הדין).

המקרה הנוכחי אינו נמנה על המקרים החריגים המקימים עילה להתערבותה של ערכאת הערעור בגזירת הדין. מתחם העונש ההולם שקבע בית משפט קמא מתיישב היטב עם פסיקת בית המשפט העליון, והקביעה בדבר הפעלת המאסר המותנה באופן מצטבר היא קביעה המתחייבת מהדין. לעניין מתחם ההולם, מעבר לפסיקה שעליה נסמך בית משפט קמא ראו גם לדוגמא רע"פ 7683/13 פרלמן נ' מדינת ישראל (23.2.2014), שם אישר בית המשפט העליון מתחם ענישה שנע בין 12 ל- 24 חודשי מאסר בפועל בגין כל אחת מעבירות ההתפרצות שנדונו שם.

לעניין הצטברות המאסר המותנה, ראו הכלל הקבוע ברישא לסעיף 58 לחוק העונשין, התשל"ז- 1977 לפיה "מי שהוטל עליו עונש מאסר בשל עבירה נוספת והופעל נגדו עונש המאסר על תנאי, ישא... את שתי תקופות המאסר בזו אחר זו". לא סברנו שבמקרה הנוכחי מתקיים החריג הקבוע בסיפא לסעיף 58 הנ"ל בהינתן עברו הפלילי של המערער ומשעה שלא התקיימו נסיבות אחרות שיכלו להצדיק חפיפת העונשים.

אשר על כן, הערעור נדחה.

המזכירות תמציא את פסק הדין לב"כ הצדדים

ניתן היום, י"ב אדר תשפ"ג, 05 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.

מיכל שרביט,
שופטת

חיה זנדברג,
שופטת

אלי אברבנאל,
שופט